

nødt til at minde om, at vi i forbindelse med dyrlægeloven jo havde optrykt nogle spørgsmål, som senere blev affærdiget af ministeren i et samråd, hvor ministeren sagde, jamen der er jo et andet flertal nu.

Hvis ikke det er optrykt i betænkningen eller som ændringsforslag, så holder det ikke ret længe; så holder det kun, til man finder et andet flertal, men hvis det står i loven, så skal der en lovændring til. Det er derfor, vi prøver at få vores ændringsforslag ind. Så simpelt er det.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Jamen jeg vil blot sige til hr. Peder Sønderby, at jeg tror, at kortene er overmeldt i den her runde i den lille sag her.

Når hr. Peder Sønderby roser landbrugsministeren i den sag her, hvorfor indsupplerer Venstre så sin retsordfører i Landbrugs- og Fiskeriudvalget? Hvorfor nøjes Venstre ikke med det svar, der er givet, og som man henviser til i punkt 14, hvor ministeren siger: Hvis det er en korrekt og ordentlig ansøgning, så får man et ordentligt svar. Hvis man stiller et uformelt spørgsmål om indretning, ja, så kan man ikke give et klart svar.

Så det, lovforslaget handler om her, er, at når man laver disse dyrehold med særlige dyr, så er reglerne, når folk vil lave opdræt, at de har den klare mulighed at gå til ministeren og sige: Vi vil det og det, og vi har de og de planer og det grundlag at gøre det på, og så får de efter lovforslaget et ganske klart svar på, hvordan de skal indrette sig, og det synes jeg er fordelene. Og det er det, der er anledning til det lovforslag. Det er nemlig den eneste ændring i det, Venstres landbrugsminister kom med og fik vedtaget i 1992.

(Kort bemærkning).

Peder Sønderby (V):

Ifølge Folketingets forretningsorden kan vi indsupplere, hvem vi vil, i vores udvalg, og det har vi også gjort her.

Men jeg skal kun sige til hr. Erling Christensen, at når vi indsupplere én fra Retsudvalget, så er det, fordi vedkommende havde den debat med justitsministeren om justitsministerens redegørelse. Og vi vil gerne have, at det, som socialdemokraterne også tilsluttede sig, og som jeg har citeret justitsministeren for at tilslutte sig, også kommer til at gælde de fremtidige love, også under Landbrugs- og Fiskeriudvalget.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Hr. Erling Christensen kan have ret i én ting: at det måske er uretfærdigt, at vi tager fat i landbrugsministeren og en enkelt lov om nye, fremmede dyrearter, der eventuelt skal til opdræt i Danmark, men det ændrer ikke ved det principielle om bemyndigelsen.

Og vedrørende spørgsmålet om de områder, hvor den offentlige myndighed udøver en magt, ønsker vi fra Enhedslistens side – og det gjorde vi også gældende, da vi havde det til principiel debat her i Folketingssalen – at principperne for retsplejeloven bliver overført dertil.

Og det er mit indtryk i hvert fald fra diskussionerne i Landbrugsudvalget, at det tog meget lang tid, før det blev klart for regeringspartiet, for Socialdemokratiet, at det egentlig var det, det drejede sig om. Og i den forbindelse kan jeg forstå nu, at hr. Erling Christensen godt er klar over, at det egentlig er et retspolitisk spørgsmål, og dér vil jeg så spørge hr. Erling Christensen: Hvad er Socialdemokratiets opfattelse af det?

Jeg støtter i øvrigt det ændringsforslag, der er fremsat af V og K.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Erling Christensen for en kort bemærkning, og så går jeg videre i ordførerrækken med hr. Kristen Touborg.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Jamen det var da et dejligt spørgsmål at få også fra Enhedslisten, for så kan jeg tage Enhedslistens medlem med i min besvarelse til hr. Peder Sønderby, for man behøver ikke tage den retspolitiske ordfører med for at læse Justitsministeriets redegørelse fra den 17. december 1996 om den sag, vi snakker om.

Den tidligere borgerlige regering nedsatte et udvalg om tvangsindgreb i strafferetsplejen, som kom med en betænkning i 1985 afgivet af et udvalg med professor dr.jur. Bent Christensen som formand. Lad mig citere derfra:

»Langt de fleste indgreb er begrundet i kontrolhensynet, ofte stikprøvekontrol. Det er netop det stikprøvemæssige – og dermed uforudsigeligheden – der giver ordningen værdi. På denne baggrund kan retsfaktumbeskrivelsen i disse tilfælde vanskeligt være præcis. Hvis der er tale om tvangsindgreb som oplysningsmiddel, er de retsstiftende kendsgerninger (betingelser) næsten altid enkle og let konstaterbare. Et krav